

Parlamentul României
Senat

Cabinet Secretar General

București ..... 28 2003 .....

Nr. .... 297 .....

Domnului

NICOLAE POPA
Președintele Curții Constituționale

În temeiul dispozițiilor Legii nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă trimitem alăturat sesizarea privind neconstituționalitatea Legii privind revizuirea Constituției, formulată de un număr de 26 senatori și depusă la Senat în ziua de 9 octombrie 2003.

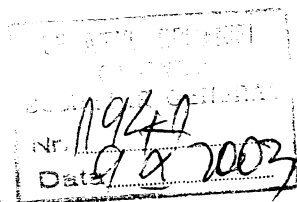
SECRETAR GENERAL

Constantin Sava

Parlamentul României

Senat

București 9.10.2003

Nr. XXVII/75

Grupul Parlamentar al PRM

Domnului Constantin Sava
Secretar General al Senatului României

Domnule Președinte,

Prin prezenta vă înaintăm sesizarea privind
neconstituționalitatea Legii privind revizuirea Constituției.

Președinte,

Corneliu Vadim Tudor,
Senator de București

Parlamentul României
Senat

București 9.10.2003
Nr. XXV/11/74

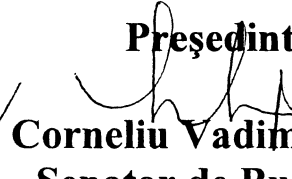
Grupul Parlamentar al PRM

Către,
Curtea Constituțională

Domnule Președinte,

Prin prezenta vă înaintăm sesizarea privind
neconstituționalitatea Legii privind revizuirea Constituției.

Președinte,

Corneliu Vadim Tudor,
Senator de București

**Tabel nominal cu senatorii aparținând
Grupului Parlamentar PRM care contestă
Legea de modificare a Constituției**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Semnătura
1.	CORNELIU VADIM TUDOR	
2.	BADEA DUMITRU	
3.	BĂLAN ANGELA MIHAELA	
4.	RUS IOAN AUREL	
5.	ACATRINEI GHEORGHE	
6.	ALEXANDRU IONEL	
7.	BELAȘCU ARON	
8.	BELU ION	
9.	BICHINEȚ CORNELIU	
10.	BÎCIU CONSTANTIN	
11.	BUNDUC GHEORGHE	
12.	BUZATU GHEORGHE	
13.	CÂRCIUMARU ION	
14.	CIOCAN MARIA	
15.	CODREANU DUMITRU	
16.	CONSTANTINESCU EUGEN MARIUS	
17.	DINA CAROL	
18.	DINESCU VALENTIN	
19.	DUMITRESCU VIOREL	
20.	FLORESCU EUGENIU CONSTANTIN	
21.	GĂUCAN CONSTANTIN	
22.	HORGA VASILÉ	
23.	ILAȘCU ILIE	
24.	IORGA NICOLAE – MARIAN	
25.	LUPOI MIHAIL	
26.	MARCU ION	
27.	MĂRGINEANU ȘTEFAN GHEORGHE	
28.	MIHORDEA MIRCEA	
29.	NEDELCU MIRCEA	
30.	ONACA DOREL CONSTANTIN	
31.	PAȘTIU IOAN	
32.	PĂTRU NICOLAE	
33.	PETRESCU ILIE	
34.	POP DUMITRU PETRU	
35.	UNGHEANU MIHAI	
36.	ZLĂVOG GHEORGHE	

Parlamentul României
Senat

Grupul Parlamentar
al
Partidului România Mare

Către,
Curtea Constituțională

Domnule Președinte,

Noi, semnatarii prezentei, senatorii ai Grupului Parlamentar al Partidului România Mare, în temeiul art. 144 lit. a din Constituția României, în termen legal, prevăzut expres de Constituție la art.144 alin.1 „**înainte de promulgare**”, avînd în vedere că Curtea Constituțională are obligația să: „**se pronunțe asupra constituționalității legilor, înainte de promulgare.**” ,cît și prevederile articolelor 1 alin. 3, 2 alin. 1, 2 și 3, 3 alin.1, 12 și 17 din Legea nr. 47/1992 republicată, vă înaintăm următoarea:

SESIZARE

privind neconstituționalitatea Legii de revizuire a Constituției României, rugîndu-vă ca în temeiul art. 144 lit. a coroborat cu art. 150 alin 1 din Constituție, să vă pronunțați asupra constituționalității acestei **legi**, urmînd să dispuneți aplicarea prevederilor art. 145 alin. 1 din Constituția României, pentru următoarele:

MOTIVE

1. În contradicție cu prevederile art. 147 alin.1 din Constituție proiectul Legii de revizuire a Constituției României a fost dezbătut și adoptat pe articole, cu majoritate simplă, revizuirea articolelor supuse modificării

făcându-se cu încălcarea acestei prevederi exprese, care stipulează că:
„... revizuirea trebuie adoptată ... și de Senat, cu o majoritate **de cel puțin două treimi** din numărul membrilor fiecărei Camere”.

Or, după cum se poate **constata** din stenogramele ședințelor, revizuirea articolelor Constituției s-a făcut doar cu votul minorității, contrar prevederi art. 147 alin.1, dar și a prevederilor art. 129 din Regulamentul Senatului.

2. La Titlul I – Art.1 Statul român –se adăugă aliniatele (4) și (5) unde:

- la alin. (4) se invocă principiul separației și se introduce noțiunea echilibrului puterilor, ceea ce contravine prevederilor art. 58 alin. 1 din prezenta Constituție – supremă și obligatorie conform art. 51 – poporul român, suveran, pierzând astfel dreptul de a avea un **organ reprezentativ suprem** și unică autoritate legiuitoare în țară, drept pe care poporul român l-a câștigat în urma victoriei Revoluției române din 1989, **drept ce nu mai poate fi modificat sau pierdut prin alte legi ulterioare.**

Introducerea acestei noțiuni este extrem de periculoasă și din alt motiv: puterile statului fiind în **echilibru**, deci egale și armonioase, este posibil să se ajungă la situația în care România să nu mai poată fi guvernată, Parlamentul pierzând și dreptul conferit prin actuala Constituție la art. 108 alin. 1 și 2, art. 110 alin. 1 și art. 112 alin 1.

- introducerea alin. (5), care începe: „În România...”, la acest titlu al Constituției este total nepotrivită și neprofesionistă, pentru că aceasta este o îndatorire fundamentală ce nu poate figura la articolul 1 numit Statul român.

3. La art. 4 alin 1 sintagma „**solidaritatea cetățenilor săi**” nu are nici o acoperire juridică, deoarece permite interpretarea abuzivă de către autorități sau grupuri de cetățeni, care s-ar putea să nu aibă legătură cu interesul național.

4. Prin prevederile art 11 alin (3) se instituie dictatura guvernului, care poate încheia tratate cu încălcarea flagrantă a prevederilor Constituției, fiind astfel puși în situația de a ne schimba Legea Fundamentală ori de câte ori guvernul încheie un asemenea tratat ce încalcă principiile Constituției.

De asemenea, formularea aliniatului este dubitativă, nefiind normală într-un act de o asemenea importanță pentru un stat civilizată.

5. Prin introducerea alin.(4) la art. 16, a cărui formulare este îndoielnică și neprofesionistă, se demonstrează că se vorbește despre un drept ipotetic astăzi, care devine efectiv în momentul aderării României la Uniunea Europeană, drept prevăzut de altfel și în **Proiectul Constituției Europene din 18 iunie 2003 la Art. 8.**

6. Prin introducerea alin. 1¹ la art. 19 se încalcă principiul supremației și obligativității respectării prevederilor Constituției României, fiind

anulat astfel dreptul conferit cetățenilor români la **Titlul II** din Constituție – intitulat : **Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale**, unde la art. 19 alin 1 stă scris că: „**Cetățeanul român nu poate fi extrădat sau expulzat din România**”. Acest drept fiind **deja câștigat el nu mai poate fi modificat de nici o altă lege ulterioară Constituției României din 1991.**

7. Introducerea la art. 21 a alin. 4. este derizorie, neserioasă și neprofesionistă (pentru că este „facultativ”, nefiind obligatoriu), deci inutilă.
8. Formularea alin. 4 la art. 23 lasă de dorit, nefăcînd cinste celor care l-au formulat, fiind recomandabil să lipsească conjuncția „și”, aflată înainte de „numai”, ce stă bine lângă „judecător”.
9. Prin modificările făcute la art. 23 în sensul introducerii alin. 4¹, 4², 4³, se demonstrează că cei ce au redactat-o abuziv, au lipsit de la cursurile de drept procesual, respectivele aliniate fiind necesare doar în Codul de Procedură Penală, nicidecum în Constituția României.
Prin modul de redactare a alin. 4¹ coroborat cu textul art. 4²
Se creează **periculoasa premisă** de a aresta abuziv persoanele incomode sistemului sau regimului, care conform alin. 4¹ pot fi ținute **în arest pînă la 180 de zile**, după care pretinsul dosar ar putea ajunge în instanță, unde abia după alte 60 de zile instanța este **obligată să verifice legalitatea și temeinicia unor astfel de arestări preventive ?!**
Prin omiterea prevederilor prin care judecătorul ar trebui să fie obligat să verifice, la emiterea mandatului de arestare preventivă și la prelungirea acestuia, din faza urmăririi penale, legalitatea și temeinicia motivelor pentru care se propune arestarea preventivă, face ca, lipsa acestor obligații ale judecătorilor să ne aducă la situația perioadei dictaturii comuniste !
Există însă și varianta ca aceleași persoane să dorească, de fapt, eliberarea din arest a celor ce se fac vinovați de comiterea unor infracțiuni grave, care de multe ori necesită efectuarea unor expertize complexe, ce pot dura peste un an, pe care apoi inculpatul are dreptul să o conteste și să ceară efectuarea altei expertize, la fel de îndelungată, timp în care respectivul va fi liber, în noua variantă!
Aceleași observații și critici și în ceea ce privește modificarea alin 6 și introducerea alin.9¹ care ar trebui să fie introdus în Codul Penal.
10. Conținutul art. 33¹ este inutil atîta timp cît la alin. 1 „statul recunoaște” **doar** dreptul, pentru ca la alin. 1 să se vorbească de **stat**, cînd de fapt nu „statul asigură cadrul legislativ”, ci instituțiile sale abilitate să o facă, iar prevederea de la alin. 2 nu are ce să caute într-o Constituție serioasă, pentru astfel de prevederi, îndoielnice pe fond, existînd legi și alte acte normative.
11. Prevederea inutilă de la art. 35¹ stabilește un drept ipotetic astăzi, care

devine efectiv în momentul aderării României la Uniunea Europeană, drept prevăzut de altfel și în **Proiectul Constituției Europene din 18 iunie 2003, la Art. 8.**

12. Prin modificarea art. 37 alin.1 reușim să ne facem de rîs, demonstrînd, dacă mai era cazul, că în timpul scurs de la Revoluția română nu s-a înțeles ce înseamnă economie de piață și nici sensul art. 134 din Constituție, pentru că introducem „dreptul cetățenilor de a se asocia liber ... în **patronate...**”, în timp ce, în lumea liberă, capitalistă și civilizată acest drept îl au **numai patronii** – pentru că **numai** aceștia pot fi membrii într-un patronat – nicidecum cetățenii!
Corect ar fi fost ca acest aliniat să fie modificat astfel: cetățenii au dreptul la liberă asociere, în orice formă de asociere.
13. Prin modificarea art. 38 alin.1 se demonstrează că nu sînt încă stăpînite definițiile unor noțiuni din limba română, **profesie** fiind sinonim cu **meserie** și **ocupație**, conform DEX, pag. 623 și 855.
Prevederea de la alin 2 este în contradicție cu prevederile art. 16 din Constituție, deoarece, dreptul la protecție socială îl au cetățenii, **nu doar salariații!**
14. Prevederile articolului 39 fac parte din Capitolul II – **Drepturile și libertățile fundamentale, iar dreptul de a satisface serviciu militar este un drept cîștigat** de tinerii României, drept ce nu mai poate fi pierdut printr-o lege ulterioară Constituției din 1991.
15. Modificarea denumirii articolului 41 în noua formă este agramată: în loc de sintagma „Dreptul **de** proprietate privată” fiind corect **Dreptul la** proprietate privată.
Prevederile alin.2 sînt neconstituționale, deoarece dreptul cîștigat deja de cetățenii români asupra proprietății terenurilor din România, drept ce nu mai poate fi modificat prin legi ulterioare Constituției din 1991.
De asemenea, formularea modificărilor făcute la acest articol duce la anularea termenelor stabilite prin legile de retrocedare existente, care pot fi declarate neconstituționale, avînd ca rezultat instabilitatea proprietăților actuale.
16. Prin modificarea articolului 55 alin.2 Senatul pierde dreptul de a numi Avocatul Poporului; de asemenea, se confirmă faptul că actualul ocupant al funcției de Avocat al poporului, Ioan Muraru, o deține prin încălcarea Constituției, el declarînd plenului Senatului, în fals, că nu ocupă nici o funcție publică sau privată, dar și în prezent este profesor universitar, fiind inadmisibil într-un stat de drept, civilizată, ca o persoană care a încălcat și încalcă Constituția să fie menținută în această înaltă funcție, legiferîndu-se astfel infracțiunea.
17. Prin modificarea prevederilor art.62 lit.f, Parlamentul României pierde dreptul de a verifica rapoartele Curții de Conturi, autoritate a statului de drept, subordonată legislativului, care astfel nu o mai poate

controla.

18. Formularea de la art. 69 alin.2 este mai mult decît ambiguă, fiind cazul să fie revizuită.
19. Prin modificarea prevederilor art. 72 lit. p, Parlamentul pierde dreptul de a legifera, prin lege organică „modul de stabilire a zonei economice exclusive”, pentru ca la lit. r să se prevadă un rol contrar prevederilor art. 16, minoritarii devenind subiect de drept special, România fiind astfel considerat stat multiethnic, iar cetățenii României nu mai sînt egali în fața legii.
20. Prevederea articolului 73¹ alin.2 (prin care o cameră trebuie să se pronunțe în termen de 45 sau 60 de zile, iar în cazul depășirii termenelor „se consideră că proiectul de lege sau propunerea legislativă a fost adoptată”) este o mare eroare, procedeu inadmisibil într-un stat de drept, deoarece, prin manopere frauduloase, grupuri interesate pot tergiversa introducerea pe ordinea de zi și discutarea actelor în cauză, fiind astfel înlăturat rolul Parlamentului „organ reprezentativ suprem și **unică autoritate legiuitoare a țării**”.
21. Prin modificările aduse articolului 91 se introduce posibilitatea existenței a două categorii de tratate internaționale, unele încheiate de Președintele României și celelalte ... ”potrivit procedurii stabilită prin lege” existînd pericolul eludării prevederilor Constituției prin astfel de acte, președintele pierzîndu-și dreptul de a încheia tratatele internaționale.
Totodată, prin această modificare există pericolul ca poporul român **suveran**, să-și piardă dreptul de stăpîn absolut, să nu mai fie consultat - prin referendum – în legătură cu aderarea României la NATO și la U.E, drept pe care l-au avut celelalte popoare care fac parte din respectivele organizații.
22. La art. 105 a fost uitată stabilirea perioadei interimatului, foarte importantă într-un stat de drept.
23. Formularea art. 114 este ambiguă, ducînd astfel la încălcarea rolului Parlamentului - „organ reprezentativ suprem și **unică autoritate legiuitoare a țării**” - contribuind astfel la menținerea situației actuale, frecvent criticată și de organisme internaționale, care au sesizat dictatura guvernului, care a preluat abuziv rolul de legiuitor.
Nu este explicată în ce constă „situațiile extraordinare” și nu se face referire concretă la articolele din Constituție care reglementează în acest domeniu, dînd astfel posibilitatea la interpretări abuzive, cu consecințe grave pentru imaginea țării.
Prin prevederea de la alin. 4¹ referitoare la „considerarea ca adoptată” dacă nu se pronunță camera, se instituie principiul arbitrariului în adoptarea unor acte cu putere de lege, inacceptabil într-un stat de drept, democratic.

De asemenea nu a fost reglementată posibilitatea adoptării ordonanței de urgență de o cameră și respingerea ei de cealaltă cameră, situație existentă astăzi, cu consecințe deosebit de grave întrucât ordonanța de urgență, fiind publicată în Monitorul Oficial își produce efectele.

24. Prin modificarea art. 117 alin. 1 devine posibilă trimiterea de trupe române de intervenție, în războaie de agresiune –numite uneori acțiuni de menținere a păcii – situație inacceptabilă pentru poporul român suveran, obligat să-și vadă murind fiii pe meleaguri și cauze străine, dar pe cheltuiala sa.

De la aliniatul 2 dispăre legiferarea organizării armatei prin lege organică, devenind posibilă apariția unor acte normative privind reglementări ce vizează organizarea armatei - instituție fundamentală a statului român – prin ordonanțe etc., fapt deosebit de periculos pentru o țară aflată la întretăierea marilor drumuri și intereselor celor puternici.

25. Prevederea de la art. 118 este neconstituțională, deoarece, se dă dreptul Consiliului Suprem de Apărare a Țării ca pe lângă organizare și coordonare (ce trebuie reglementată doar prin lege organică) să decidă peste capul Parlamentului, **fără consultarea poporului suveran** – prin referendum – „participarea la menținerea securității internaționale și la apărarea colectivă în sisteme de alianță militară, precum și la acțiuni de menținere sau restabilire a păcii”.

26. Prin modificarea art. 119 formularea alin.1 este agramată, folosind noțiuni ce nu există în limba română și pleonasme – deconcentrării; descentralizare-autonomie - producând astfel confuzie și chiar posibilitatea de interpretare abuzivă.

Prevederea de la alin. 2 este neconstituțională, deoarece limba oficială de stat fiind limba română, motiv pentru care orice act este obligatoriu să fie scris în limba oficială-română-, ca atare acest aliniat permite autoritățile ca în raporturile cu minoritarii cu „pondere semnificativă” să folosească în acte oficiale altă limbă decât cea oficială, limba română.

De asemenea, nu este cuantificată sau explicată sintagma „pondere semnificativă”!

27. La art. 122 alin. 1 nu există modificări, deci nu avea ce să caute în această lege de revizuire a Constituției.

La alin.2 modificările făcute dau posibilitatea de interpretare abuzivă fiind folosită noțiunea servicii publice **deconcentrate ale ministerelor** care nu există în limba română. Tocmai pentru că aceste servicii publice sînt **ale ministerelor** etc., ele nu pot fi **deconcentrate!**

Precizarea materializată la alin.3¹ nu are ce să caute în Constituție, ea putînd figura într-o lege.

28. Prevederile art. 124 alin.1¹ privind: ”propunerile de numire, precum și

promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor” țin de domeniul raporturilor de muncă și nu au ce căuta într-o Constituție și pentru că cetățenii „sînt egali în fața legii”, caz în care ori se face referire în această lege de revizuire și la celelalte categorii de angajați ori se scot referirile la angajații care au funcția de judecător. Precizarea în Constituție privitoare la sancționarea judecătorilor este **neconstituțională**, pentru că cetățeanul judecător trebuie să se supună acelorași reguli ca și cetățeanul doctor, profesor etc, toți fiind egali în fața legii, fără privilegii sau discriminări. Prin introducerea acestei prevederi, judecătorii în România sînt tratați ca fiind membrii unei caste, demonstrîndu-se astfel că nu suntem un stat de drept, democratic și civilizată.

De asemenea, legea fiind a țării exprimarea: „...în condițiile legii sale organice” este total nefericită.

29. Modificarea art. 127 este neconstituțională, deoarece, poporul român și-a cîștigat dreptul de a folosi în justiție limba română-limbă oficială în România.

Introducerea alin. 2 este nereserioasă, această prevedere nu este de natură constituțională ea putînd fi introdusă într-o lege, fiind în contradicție și cu prevederea de la alin 1.

Prin aceste modificări se încalcă și prevederile art. 126 din Constituție cît și un principiu fundamental al dreptului românesc – publicitatea ședințelor de judecată – în acest mod publicitatea fiind absolut formală, majoritarii, care respectă prevederile Constituției și supremația sa, ne mai înțelegînd nimic din ceea ce se întîmplă în respectiva cauză.

Introducerea alin. 3 și 4 nu sunt necesare în Constituție.

30. În legea de revizuire putea fi abrogat art. 129, care nu este oportun de a rămîne în Constituția unui stat de drept, civilizată, ci într-o lege.

31. Prin introducerea alin. 3 la art. 130, se creează posibilitatea interpretării și limitării rolului conferit, prin alin. 1 Ministerului Public, motiv pentru care acesta este neconstituțional.

32. Prevederea de la art. 132 alin 1 este neconstituțională, deoarece garantul independenței justiției este statul român, ca stat de drept, nicidecum Consiliul Superior al Magistraturii, organism care, conform prevederilor art. 124 alin. 1¹, are competența de a se ocupa de relațiile de muncă ale judecătorilor.

Celelalte prevederi conținute la alin. 2,3,4 și 5 nu sunt de natură Constituțională, ele putînd fi conținute într-o lege.

Prevederea de la alin. 6 este neconstituțională pentru că această reglementare nu este conținută de art. 80 – Rolul Președintelui, 87 și 94 din Constituție, iar potrivit principiului separației puterilor în stat Președintele României nu are competența să prezideze acest organism.

Modificările și conținutul alin. 2, 3 și 4 nu sunt de natură

- constituțională, acestea putînd figura într-o lege.
33. Prin modificările făcute art. 135 alin. 3 se introduce posibilitatea de interpretare, deoarece sintagma „Bogățiile de interes public” este confuză, fără să se precizeze cine și cum va stabili ce înseamnă și care este **bogăția de interes public**.
De la acest aliniat, au dispărut **căile de comunicații**, construite cu bani publici, deci proprietate publică, inalienabilă, drept de proprietate pe care poporul român nu îl poate pierde **prin omisiune**, iar dacă aceasta s-ar produce va rezulta că România nu este stat de drept.
34. Prevederea de la art. 136 alin. 2 este ipotetică, nefiind normal să fie cuprinsă în Constituția unui stat suveran.
35. Prin modificarea făcută la art. 138 se creează posibilitatea impunerii cetățenilor să plătească „... alte contribuții”, situație ce amintește izbitor de epoca dictaturii comuniste, prevederea fiind și în contradicție cu prevederile art. 53 alin 3 din Constituție.
Prin introducerea prevederilor de la alin. 3 se creează posibilitatea obligării cetățenilor să plătească sume de bani la „unele fonduri, fonduri neconstituționale, deoarece se încalcă prevederile art. 53 și 137 din Constituție.
36. Prevederea art. 145 alin.1 este neconstituțională și illogică, pentru că un act normativ nu poate produce efecte juridice dacă acesta este neconstituțional. Prin introducerea termenului de valabilitate de 45 de zile a unui act neconstituțional se deschide drumul ca un grup de oameni să-și asume suveranitatea, ce „**aparține poporului**” și să emită norme cu putere de lege care să aducă grave și ireparabile consecințe pentru România și poporul său.
Orice act neconstituțional trebuie să-și piardă valabilitatea de la momentul adoptării sale, iar eventualele sale efecte trebuie desființate și reparate imediat ce a fost declarat ca fiind neconstituțional respectivul act. Numai așa România poate fi considerat un stat de drept, altfel va exista - fie și vremelnic, un sistem paralel cu cel constituțional, normal – nelegal, dar care va produce efecte incalculabile și inacceptabile.
Ca atare alin.4 este neconstituțional și la fel de illogic într-un stat de drept.
37. Prevederea de la art.145, V¹, este nu numai greșită, pentru că România nu se integrează într-o structură militaro-politică - NATO, ci aderă, eventual, la aceasta, fiind și neconstituțională, conform art. 1 alin.1, Această prevedere este o normă sau un principiu care trebuie să figureze într-o constituție a unui stat european.
Pentru aceste motive și art. 145¹ și 145² sînt neconstituțional și greșit. Pentru aceste considerente, dar și pentru multe altele, vă rugăm să constatați și să **decideți** că această lege este neconstituțională, motiv

pentru care vă solicităm ca ea să fie trimisă Parlamentului, spre reexaminare.